

раменъ не ще бѫде осѫденъ, той тайно са сговорилъ съ тридесетъ-тѣхъ тиарнны, — излѣзъ и повелѣлъ на стражата да обыколи събраніе то. Като са върнжлъ на мѣсто то си, Критій казалъ на съвѣта: „Ето хора та, които не показватъ съгласіе за да избавимъ отъ сѫда Ферамена, защото той явно укорявалъ правителство то. Но понеже, по новы тѣ наши закони, никой отъ гражданы тѣ, що сѫ въ расписа на 3,000, не може да бѫде наказанъ, безъ ваше то изреченіе, то азъ, съсъ съзволеніе то на сички васъ, заличавамъ Ферамена отъ расписа. Тогазъ той ще подлежи подъ власть та на Тридесетъ тѣ и не ще избѣгне отъ наказаніе то.“

Слѣдъ таквызи Критіевы думы, Фераменъ прибѣгнжлъ къмъ олтаря и са обърнжлъ къмъ събраніе то съсъ слѣдующа та рѣчъ: „Умолявамъ вы, мѣжи аѳинскіи, умолявамъ вы за туй, което да искаамъ имамъ пълно право. Знаю, че този олтарь не ще ма защити, но нека покажжтъ предъ синца вы тиарнны тѣ, че тѣ извршватъ престѣпленія не само противъ хора та, но и противъ богове тѣ. А вый, мѣжи аѳинскіи, не ще ли предпріемите нѣщо за васъ си, — или не видите, че и ваши тѣ имена може да са заличижтъ по произволъ?“

Критій повыкалъ „Единадесетъ тѣ“, на които быль предаденъ надзоръ тѣ надъ тѣмница тѣ и надъ наказанія та, и имъ казалъ: „Ный предавамъ на васъ Ферамена, който по закона е осѫденъ на смърть; отведете го въ тѣмница та и довѣршете останжло то.“ Служители тѣ оттрѣгнжли отъ олтаря Ферамена, който выкалъ и къмъ хора та и къмъ богове тѣ за защита. Съвѣтъ тѣ не мрѣднжлъ отъ мѣсто то си отъ страхъ на обрѣженъ тѣ партизаны на Тридесетъ тѣ — и народный тѣ другъ, Фераменъ, принуденъ былъ да испie чаша та съ отрова та.

Слѣдъ Фераменово то наказванье, Тридесетъ тѣ тиарнны продѣлжавали да отнематъ имотя и самия животъ на най знатни тѣ Аѳински гражданы. Мнозина